

den; men naar man har udtalt, at den var vigtig, forekommer det mig, at man er overordentlig nær ved at have dækket den. Smid- lertid glæder jeg mig over de Udtalelser, der have fundet Sted i den Retning, men kan dog ikke ganske berolige mig derved, og medens jeg har troet at kunne see bort fra Spørgsmaalets Betydning i andre Henseender, maa jeg dog nu komme tilbage dertil. Det vil være i Thingets Erindring, at ifølge Loven om — jeg tør maaskee kalde den Demarcationslinie- Loven — skulde der finde en Overenskomst Sted mellem Krigsbestyrelsen og Kjøbenhavns Commune, eller, rettere sagt, der skulde gives Kjøbenhavns Commune Leilighed til at høre sig om Planen til Bebyggelsen af Arealerne imellem Fæstningsværkerne og Demarcations- linien. Og dernæst blev det bestemt, at, naar denne Plan var bleven vedtaget og sanctioneret af Kongen, saa skulde Kjøbenhavns Commune have Forkjøbsret til Fæstningsværkerne i Løbet af 1 Aar fra denne Plans allerhøieste Sanc- tion. Der er allerede nu Forhandlinger i Gang mellem Krigsbestyrelsen og Kjøbenhavns Commune med Hensyn til Planen for Bebyg- gelsen af det Terrain, som ligger mellem Fæst- ningsværkerne og Demarcationslinien, og der forestaaer Forhandlinger om Salget af Fæst- ningsværkerne. Nu har jeg haft Leilighed til at udtale ved de Forhandlinger, der fandt Sted i Rigsdagen i Anledning af denne Lov, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse kunde over- maade godt tage vare paa sine egne Interes- ser; det var Noget, som Communen var fuld- kommen forberedt paa, og det gjorde den med stor Ohygtighed, men derfor behøvede man hel- ler ikke her at gjøre sig nogen særdeles Ulei- lighed for at beskytte eller begunstige den lige- overfor Staten og Regjeringen. Her er der nu Tale om at indskrænke den Naadighed, som Regjeringen har over disse Grunde, ganske overordentlig meget. Og hvorfor? For at ikke Kjøbenhavns Commune, dersom den vir- kelig bestemmer sig til at kjøbe disse Arealer, skal finde den allermindste Deel af dem anvendt paa nogen Maade. Det forekommer mig — og jeg tror, det vil blive opfattet saaledes — at der her gjør sig en særlig Kjøbenhavns- Indflydelse gjældende, naar man ikke vil over-

lade det til Regjeringen, som skal føre For- handlingen, at bruge den Fremgangsmaade, som den anseer for hensigtsmæssigt og bedst skikket til at bringe Kjøbenhavns Commune paa den rette Vej og til den rette Opfattelse af dette Forhold. Jeg har som sagt ikke tidligere i denne Anledning villet nærmere omtale For- handlingen mellem Regjeringen og Kjøbenhavns Commune, men jeg bør nu udtale, at ethvert Baand, som her paalægges Regjeringen lige- overfor Kjøbenhavns Commune, er til Fordeel for denne i de Forhandlinger, den nu fører med Regjeringen; thi det er ligesom, at naar Communen kan støtte sig til det Slags Ind- flydelse, er den ganske anderledes stærk, da kan den ganske anderledes sætte Betingelser og, om jeg saa tør sige, sætte os Stolen for Døren. Naar man har paalagt Regjeringen at føre Forhandlinger med Communen, skal man altsaa ikke eensidigt indskrænke den Myn- dighed, som Regjeringen havde før Lovforsla- get, og som den fremdeles vil have, naar For- handlingerne ikke føre til noget Resultat, For- handlinger, under hvilke Regjeringen ikke har misbrugt sin Stilling, men har brugt den med yderste Forsigtighed og Maadehold. Jeg har sagt, at det Areal, som der er disponeret over, vil komme til at give en Indtægt, medens det for Tiden slet ingen Indtægt giver, og hvis jeg ikke forhindres derved, vil der ogsaa af Li- voli indvindes en højere Indtægt, som ellers ikke vilde tilflyde Staten. Jeg er overbevist om, at Staten, saavel directe paa Grund af Forsøgelsen i Indtægten som ogsaa indirecte under sine Forhandlinger med Kjøbenhavns Commune, vil være tjent med, at Regjeringen beholder frie Hænder i denne Sag, og at man ikke paalægger den saadanne Indskrænkninger, som der her er Tale om. Jeg skal derfor altsaa saavel af formelle som reelle Grunde meget anbefale, at den Anmærkning ubgaaer.

Ordf: Jeg har ikke overseet, hvad den ærede Ordfører sagde, at Bygningen af et Exercerhuus i Obense væsentlig var afhængig af, at et Cavalleriregiment vedblev at ligge der. Smidlertid anseer jeg det dog for temmelig givet, at enten vil dette skee, eller ogsaa vil der istedet derfor komme til at ligge et Artillerire-